

Vîdûnas

Tautos Gîvata

Б

Filosofiski-sociologiski aiškinimai

Rûta

Tilzēj 1920-mt.

**Tautos
vaikū
uzdavinis.**

Iš to, kas pasakīta, numanu, kad tautos vaikai turi savo uzdevinius. Savaime jie vienā sprendia. Uzgime jie sāvīnasi tautos gīvātos turīnī. Bet neuztenka to. Jie jī turi ir didinti. Savaime jie gamina vaikus panašius ī save. Ir tuo kraujā kelia tolīn ī naujus laikus. Bet ir tai neuztenka.

Tautos gīvata īra gīvas, psihinis pasaulis. Tasai turi turtēti, turi svarbēti, turi daugiau veikti zmonijoj ir visame pasaulīje. Eina šīšion kalba apie kultūrā, apie kalbā, kalbos turtus, apie tautos zmoniū īprotius ir būdus, apie jū sielos apsīreīškimus, apie zmoniškumo antspaudā tautos gīvenimo skritulīj.

Ir pagāliu reikētū dār šitā pastebēti. Zmogus īra aukšto sāmōningumo laipsnio asmenībē. Ir jīs turētū savo gīvenimo uzdevīnī vīkdīti su visu atsidējīmu ir su paties pasīrīzīmu. Tai kaip tik prīdera jo luomui tarp viso, kas pasaulīje esti. O jeīgu tauta īra galīmībē zmonēms gīventi ir zmonēmīs būti, tad jīs savo pasīrīzīmu īš tos galīmībēs turētū padarīt sālīgā ir tikrai tinkamā priemone, kuri kiekvienām tautos vaikui derētū aukštīausīājām savo zmoniškumui apreīkšti.

Tā zinant, nebeprīdera zīūrēti ī kitus tautos vaikus kaip ī kokiā mīnkle, kuriā gālīma mīnkīti ir testi, kaip ūpas liepia, bet kaip ī gīvā organismā, kurio gīvībe gālīma zādīnti, stiprinti arba silpnīnti, naīkīnti. Tām berods reīkia īsmīnties. Demagogū karštumas tām netīnka.

Īpatingas laīkas tautos gīvenimo īra tas, kad jī savo gīvātā savaīp tvarko, kad tautos vaikai pātīs nustāto, kaip jie vīeni su kitais gīventi turi ir nori. Kalbama apie valdīavā, apie tai, kad tauta patī save valdo. Bet jī savo valdīavos ir viešpats būti turētū. Valdīmas reīkalingas. Zmonēms prievarta dažnai labai naudinga. Bet ne-

turi jie būt vertiami vienaip ar kitaip apsireikšt. Valdiavos prievarta neturi leist tām augt ir išibingēt, kas nepridera žmogui. Bet valdiava turi būti proga visām tām tarpt, kas ģra žmoniška. Tas turi, augt galēdamas, apsireikšt. Valdiavos prievarta turi tokiu būdu vesti žmones ģ dikģbe.

Kalbēdami apie nepriklausomģbe ir apie laisve, mes teigiamo, positivo dār nieko neesame pasāke. Bet dikģbē ģra pozitģvas dalģkas, ģra žmoniškumo dģgimo, tarpimo ir kilimo padētis. Taip tauta sau ģteikdama valdiavā, tuo tarsi ima ģ savo rankas savo uzdavini, kurģ jai ģra ģteikusi kūrģba. Tautos būdo žmoniškumo galimģbēs turi virsti tikrenģbēmis. Pasiekusi savo āmžiais tām tikrā laipsnģ, tauta turi su aiškiu pasirģzimu savo ģvātā pagrinduotģ kūrģbos pazangumu, kurs veda ģ pilnesnģ, aukstesnģ žmoniškumā.

